

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΙΛΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΣ

SYNOPSIS RHETORICÆ. MATTHAEI CA- MARIOTÆ.

A Davide Hæschelio edita.

*AUGUSTÆ VINDELICORVM
ad insigne pinus.*

Cum priuilegio Cæs. perpetuo.

ANNO M D V C.

E.Y.Δ της Κ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

GEORGIO MOE-
SCHO AVGVSTANO
collegæ suo,

S.

*Pusculum hoc Græcum, mi Georgi, tibi
Φιλέλλων inscribo : qui mecum in hac
lingua non auditor solum Hieronymi Vol-
phij p. m. viri de græcis literis meritissi-
mi, fuisti ; sed ne nunc quidem illius studium aspernaris.
Quod συγχρημάτον si tibi Latio dignum videatur ;
vires ingenij experiaris, atq; interpreteris, licebit : ut qui
libellus mea opera Græcè, idē tua Latinè legi possit. Vale,
καὶ βάλλετως.*

Idibus Augusti, MDVC. Augustæ.

Tui amantissimus

David Hæschelius.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ.Κ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΛΕΥΚΩΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΙΣΙΔΗΣ

E.Y.D Σ.Κ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Μάξιμῳ Δαυίδῃ τῷ Ἐρχελίῳ δὲ πράττειν.

Ἐντὸς τὸ περὶ ἥρτον εἰκῆς καὶ σιώσφιν συγγραφὴν των θυμάτων, ὅπερ ἡμῶν
αὐτὸν μικρὸν ἀπέτηται, Διεπίμπει, Σοφάπτει, φιλικόπατέ μοι πάνταν Ἐσχέλιον,
παρέμπερον μὲν οὐχ αὐτὸν σῆς περὶ τόπου σωματίος, τὰς δὲ σιωπατίσ ημῖν ἐπιμελεῖας καὶ
βροτοῖς αιτεῖται. Καὶ γάρ οὐδὲν ἄτονιῶν ἢν παρ' ἄλλων περιποθήτως ἔχομδι, καὶ ἄλλοις
τοῖς λόγοις ἐφέσιν, τόγε ἐφ' ἡμῖν, διπληρῶν ἐπειγόμενοι. Διξαὶ οὐδὲν καὶ τόπος τούτος οὐδὲ
φθεῖται, οὐδὲ τῶν λοκιδόντων λόγων, παῦροι μὲν αἰματοειχοντι, αὐτὸν ἀσθερίκειν
ἴσθι, μετάλλαξ λιγεως. Εἰμαὶ δὲ Ματθαῖον εἶναι τὸ Καμαριάτικόν τὸ σύγγραμμα, αὐτὸς
έτεις αὐλαίαν σεβεῖται, καὶ τοιεὶς λόγων εἰκὸν αὐθιντεῖ. Αφεσπειφοιτάκει ἐτύτθη τούτος Ιοῖς ἀλ-
λοις καὶ Γενναδίῳ Σχολαρίῳ, ὁ μετὰ τὴν ἀλασσοντικὴν Κανταρινηπόλεων, τὰς αὐτὰς
τὰς οἰακας οὐτε μπιτευθεῖς, αἷκμαί Σαντι μὲν τοῦτος αἱλάσσεις, ὀλίγῳ δὲ υπερογκάτης
καταλιπούντι τὸν βίον. Σὺ δὲ ἀρσεῖς διηρέοντε, καὶ εἴτι αἱλοι ὅμας οἰσθαι εἰκυπρεπῆσαι Σοιδω-
μάρματι, εἰκὸν φθάροις νόσομεμνόσκαν Σοις γράμματι. Τὸ δὲ τὸ Ψελλῆ σύγγραμμα εἰ-
μάρτιον ἐκδοσιν ἐντοχῇ Σαγμίδαι, Διερμενέται παρός Σοι. εἰ δὲ οὐ, ἐπαπίτη παρακαλεῖ
αὐτὸς τὸν πέμψαντα. Ερρωτο, καὶ τὰς κατέθεσιν ἐνδιημούσιαν.

*Επιτίθεται πυκνεψιῶν Θερέτη ισαρμόν, καθάπερ τὸ άφινον. Ηγ. 11. Επί τὸ συντέλειον.

A 2 Συν-

Συνοπτικὴ τεχνικὴ διδάσκαλος τῆς Ῥητορικῆς.
Ἄδηλος.

Ῥητορικὴ λόγος τέσσερες καθέστικεν εἶδος, δίκαιο-
κὸν, συμβαλλόμενον, καὶ παντυγυνεικόν. τάτατ
τέχνασον διαμεῖται εἰς δύο εἴδη οὐναὶ, καὶ εἰστέλθο,
τοὺς ὁδοφορᾶ. τὸ μὲν τὸν δίκαιον διαμεῖται εἰς
κατηγορίαν, καὶ διπολογίαν. τέλθο δὲ τάτα, τὸ
δίκαιον. τὸ συμβαλλόμενον, εἰς περιγραφήν, καὶ
διπολογίαν: τέλθο τὸν αὐτὸν, τὸ συμφέρον. τὸ δὲ αὐ-
τὸν παντυγυνεικὸν, εἰς ἐπαγνον καὶ Ψόγον. τοὺς δὲ τὸ
καλὸν αὐτοφορᾶ. Τῶσδε ταῦτα τὰ εἴδη αἰδάγονται
τὰ Ῥητορικὰ περιγραμμάτα, ἀλλεὶς δώδεκα τοι-
έντησε πεζὸν ὁ Καρστὸς ἐξεργάζεται: εἰς ὕπερον δὲ ταῦ-
τα, εἰς δέκα καὶ τέσσαρες παρεξέτενεν ὁ αὐτο-
χὸς Ἀφθόνος. αὐτοκαλεῖ γὰρ καὶ κατακαλεῖ
μιᾶς διδασκαλίας τὸν ἐξεργάζεται πεζὸν τὸν Θεόν, ως
καὶ τὸ ἔγκωμον καὶ τὸν Ψόγον ἐτέρα, αὐτὸς διελὼν
τὰ δύο ταῦτα, νομίζειται πεποίκε δέκα καὶ τέσσαρες.
πάντα μὲν τὰ τὰ περιγραμμάτα ἐξεργάζεται εἰ-
δικάτεκμενα, ὥστε εἰς διδικτοὺς σάσεις αἱ δέκα
καὶ τέσσερες, καὶ πᾶσαι τάταν αἱ μετεκούντων τὰ τέσσερα
εἴδη αἰδάγον). ισέον δὲ, ὅπερ τὰ περιγραμμάτα
αὐτῷ

αὐτὰς μὴν καθ' αὐτὰς θέμενοις οὐ παρεπόμψα
 πάντα αὐτοῖς ἔπιδέχεται), ἀλλὰ κεφάλαια καθε-
 γηστικῶς λέγονται). Καὶ δὲ τελείως δίεισκόμψα λό-
 γοις, ηὔδεν τὸ παρεπομψών, ηὔσανία τοῦ αὐτοῦ
 δύποδέχεται. τοιασμένην εἴδη λόγους ῥιζοεικῶν, υφ' α-
 κού οὐκεντρομάται καὶ αἰσάσεις, ως ἔφεω, αὐ-
 σάχον). ἐκατὸν δὲ τέλειον λόγου εἰνὸς ων οἱ δύο
 ιναὶ τὸ τειχωτήτων ἴδεων: ὡσερηφανῆς ἐκάστη τὸ
 σάσεων ἐκτεινάρεων μερῶν σύγκειται), τερεομίων,
 διηγήσεων, αἴγανων, καὶ ἔπιλόγων. Ινὲς δὲ πέντε
 ταῦτα φασὶν, αἴγανας μὴ ὄνοματζοντες, αὐτὸι α-
 γάνων, αὐτὸι θέσεις, καὶ λύσεις: ἐτεροι δέ, πίσεις, καὶ
 λύσεις. καὶ ἐτεροι ἐτέρες. τὸ πανηγυρικὸν οὐκτέ-
 λεῖον τεροίμιον ἐκτεινάρεων σύγκειται) μερῶν ηὔμο-
 είων. ἐκ τετράσεως, ἐκ καθεισκόμψης, τοῦτο αἴξιώσεως
 ηὔδυποσεως, ηὔτοῦ δύο ὄμοι, ἐκ τετράγρητης τῆς βά-
 σεως. τοῦτο δέ τεροίμιων εἴδη εἰσὶ τέσσαρες. τὸ τοῦτο δέ
 πολὺψεως τεροσώπων καὶ περιγράτων, τὸ τοῦτο δέ
 διαιρέσεως, τὸ ἐκ τετραγρίας, καὶ τὸ δύο καιρῶν. Καὶ
 τετράστικα, καὶ τὸ περιγράταια διαιρέσην) εἰς τέσσα-
 ρες, εἰς ἑνδεκά, δεκά, αἱμφίδεκά, καὶ τενάδεκά.
 Τέταρτη μέρη εἰσὶ τέσσαρες εἴδη τὸ τερομίων. τοῦτο δέ

A 3 πεόποι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΩΝ ΟΙΚΟΤΕΡΕΥΤΙΚΗΣ

4. SYNOPSIS RHETORICÆ

τεόποι τῇ δηγήσεων ἀπλῆς, ἐγκαίσκου θεῷ καὶ
ἀνδαίσκου, τὸς καὶ χαρακτῆρας οὐραίζεται.
χαλαρὸν, αἰθρὸν, μέσον. καὶ χαλαρὸς μὲν καὶ ἀ-
πλῆς χαρακτῆρος, οὐδὲν καίσκουν τῷ πανυγ-
εικῷ εὐφαρμόσιν. τὸ γὰρ πανυγεικὸν, οὐτὶ ἔπαινον
ἢ φόγον οὐδὲν ὄμολογοράμψιν αἴγαθῶν, οὐ πονη-
ρῶν. τὸ τεφραῖς ἐκαὶ ὄμολογοράμψιν, δύποδείξε-
ται δεῖται. αἰθρὸς δὲ καὶ συάρνον, οὐτὶ ἐγκαί-
σκον, οὐ πυκνοτέρας κεχειρίμῳ τοῖς δύποδεί-
ξεσι, τεφραῖς τῷ δικαιικῷ εἶδε τελῶν. δεῖ γὰρ τὸ
πέντεν ἔχειν τὸν πολιτικὸν καὶ δικαιικὸν λόγον,
καὶ μὴ αὐτοπόδεικτον εἶναι. Μέσον δὲ τεόποι καὶ
χαρακτῆρος, οὐτὶ ἀνδαίσκου, οὐ μέσως καὶ μὴ καίσ-
κόρως κεχειρίμῳ τοῖς δύποδείξεσι, μήτε πούτῃ
αὐτοπόδεικτα λέγων, μήτε μὲν συνεχέσεργιν κε-
χειρίμῳ καίσκουνται: αἱλα πῆ μὲν ἀπλῶς δη-
γάρμῳ, πῆ δὲ ἐγκαίσκουνται καὶ δύποδεικτικῶς,
πῆ δὲ ἀνδαίσκουνται, καὶ κατ' ἐκφραστιν, οὐτὶ καὶ τοῖς τε-
στιν εἶδεσιν ἐν τεφραῖς, καὶ μέσον καλεῖται εἰ-
κότως. μᾶλλον δὲ τῇ λοιπῷ τῷ συμβολικῷ λό-
γῳ αἰται, καὶ λόγοις ταῦτα ισοείδης συνάπτεται.
Τοῖς ισορροπίαις γὰρ πῆ μὲν ἀπλῶς δηγήσεις, πῆ δὲ καί-
σκον

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΜΟΥ ΙΑΝΝΙΝΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΑΝΝΙΝΑΣ

οκδύσειν δυσπιεζόμενα, πῇ ἢ τελέσωπά τε καὶ
πείρηματα, καὶ ρύστε καὶ τόπους ἐκφρέζειν, καὶ
παντίσιαν ζώων ἴδεις. Τοιαύτη μὲν ή εξεμπνεία τῷ
διηγήσεων θέσαις εἰδητῷ τελεοικείων, ὡς ίρι-
ῶν ιρόπων τῷ τελεοικαρδι. καὶ οἱ διηγήσεων ιρά-
ποι, οἵ καὶ χαρακτῆρες καλάθμοι, τελεσφυεῖς οἵ τε
φημί τείδεσιν. ὅμηρος ἢ καὶ τέλερον τὸν διὰλληγο-
εῖας παρέδωκε, τῷ πανηγυεικῷ μὲν καὶ αὐτὸν
εἴσφαρμόποια· αἱρεμόδιοφυέσαις ἢ οὐθεᾶς, ὅταν δύτε-
λαιαι λόγγοι τελέσαις οὐκον καὶ μέγεθος οὔξαναι βε-
λώμεθα. οἱ διγῶνες ἢ διαιρέσεις αἱρεμάτων εἰς αὐτόθιστες καὶ λύ-
σεις. αἱ αὐτόθιστες δὲ καὶ αἱ λύσεις τέλει σύστασιν ἔ-
χουσιν ἐκ κεφαλαίων, ἀποχειρημάτων, ἐργασ-
ῶν, καὶ ἐνδυμημάτων, καὶ οὕτως ἐπενδυμημάτων ἐνί-
στε καὶ πλαστῶν. καὶ τὸ μὲν οἰκεῖον κεφαλαίουν δεῖ
θείκως εἰσάγειν τὸν ριζοβόλοντα· εἶτα χεῦθας τοῖς
ἀποχειρημάσιν, ἐργασίαις καὶ τοῖς λειποῖς. τὸ δὲ
ἴσαιαντα κεφαλαίουν, περιττον χεὶς λύειν τελέ-
σαι, πάσοφορά, αὐτότελεσαι, καὶ λύσαι. εἶτα χειρῶν
χεῦθας καὶ τὸ ἀποχειρημάτιν καὶ τοῖς λειποῖς, οἵσπες
ἔφημι, καὶ τὸ μὲν κεφαλαίουν οὕτων γίγνεται πο-
μέν. τὸ ἀποχειρηματίν τὸν τέλεισαντικῶν, η παν-

των ἄμα, ή πίνων καὶ αποκλεῖσθαι). Η ἐργασία δὲ γίγνεται δύποτε σύναψις, δύποτε σύναδεσμός γραμματοῦ, δύποτε μείζον γραμματοῦ, δύποτε μηχροτέρη, δύποτε στάση, καὶ δύποτε τοῦ ἀνίσ, η πάντων, η πίνων. Τὸ διάθυμημα σύγκεκριτος καὶ συμπέρασμά εστι τοῦ Πτιχειούματος καὶ τῆς ἐργασίας, τὸ ἐπενθύμημα εστι διδύτερην διάθυμημα.

Πλαστὸν δέ εἰσι πάντα τὸ μὴ γεγονός, Πτινθέμμοντος δὲ καὶ τούτους. Θεράποντος νῦν εἰσὶ λόγοι, οὐ φέλπτεροί οἱ παραφοραί. Παραφοραί δέ, οἱ τούτους λόγοι τοῦ αὐτοφερόντος εἰσὶ τῆς λύσεως ἐπαγγελία. Η λύσις δὲ γίγνεται καὶ ἔντασιν καὶ αὐτοφερόντασιν, καὶ καὶ τὸ διαμονή. Ταῦτα φεύγει τὸ μάγων. Οἱ Πτίλογοι δὲ διαρρέποντες εἰς αὐτοὺς αἴγαθῶν, η καὶ τελείαν σκιβολίου καὶ θέξαμέρεσιν, καὶ εἰς αὐτούς φαλαίωσιν τὸ μάγων, τὰς δὲ καὶ διδύτερη φλεγίαν, ἀλλὰ ταῦτα μὴ φεύγει τὸ μάγων λόγος μερῶν, θεραπείων, διηγήσεων, αἴγαθῶν, Πτίλογων. ἐπεὶ δέ πᾶς λόγος ῥιζεικός, οὗποιοι τὸ μάγων εἰδεῖσθε εἴποι, διά πίνων ίδεων αἴρεμοδίων αὐτῷ συνίθεσθε εἴσθε, φέρε καὶ τὸ τὸ μίδεων δέρματον υπεν διαγράψωμεν. ἐπιστὰ δέ εἰσιν ίδεόμενοι λόγοι ῥιζεικοί: Καφίσεια, μέγεθος, κάλος, γοργότης, ηθος, ἀληθεία, διεγότης.

μᾶλλον

μᾶλλον δέξῃ. ή γέλαθειαύποτοεῖδος εἰς τατζ-
μένη. Ιερᾶς γέλαθων εἰσὶ γενικά, ή σαφίνεια, τὸ
μέγεθός, καὶ τὸ ίθός: αἱ δὲ λοιπαὶ εἰδῆκαι. τοῦτο γέμι-
κῶν τειῶν ίδεων, η μὴ Σαφίνεια μύοιδεας ἔχει
πανθεωνήματα αὐτών, σέξ ων δὴ γέγονε^τ), τιέτε
δικείνειαν, καὶ τιέκαθαρότητα· τὸ ίμέγεθός, ἐξ:
σεμνότητα, φειβολία, τεραχύτητα, λαμπρότη-
τα, αὔριαι καὶ σφρόδροτητα. τὸ ίτιθός, πτείκειαν,
ἀφέλειαν, αλαθειαν, καὶ βαρύτητα, ηπις βαρύτης
αὐτὴ καθ' ἑαυτῶν θεωρεῖται, σκοτεῖτης αφελεί-
ασκαὶ τῆς πτείκειας σωίσα^τ). ἐκάστη τοῦτο εἰδικῶν
ιδεῶν σέξ σκοτείνων μοείων σωίσα^τ), αγνοίας,
μεθόδου, λέξεων, χρημάτων, κώλων, σωθόκης,
αναπαύσεως καὶ ρύθμου. καὶ μὴ λοιπὰ σύμπαντα
τοῦτοιδεῶν μόρειαν οὐθιμάτα καὶ γνώειμα. χήμα-
τα οὐδὲ μογήντις μὴ βραχέα πινάκια διδέδωκεν α-
γωνιστικά. απορθέδων οὐ καὶ ἐτέρων ἐμνήσην χρημά-
των. ήμεῖς δέ Σοι καὶ τὸν πεῖταν τεανώσομεν δέσ-
μον, ως Φοιβάμονι τῷ Σοφιστῇ, καὶ Μινυκιανῷ τῷ
τεχνογράφῳ δόκει, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτον ῥητόρων. δέ-
ξώμεθα λέγειν καὶ Φοιβάμονα τὸν ὕρον τῷ χήμα-
τῳ, ἐπείσακτον πείσειν. χῆμα εἰς τοῦτον δέσποτον

διανοιαν ἡ λέξις οὐκ ἔχει τὸ κρείτιον αὐτὸν περὶ τῆς γνωστότητος. Νιβέεις θάτωσί. χῆμα ἐστὶ τὸ μὲν καὶ φύσις τὸν νῦν σκηνοφέρον, μηδὲ ἐπ' οὐθείας, ἀλλ' σκηνέπον καὶ σκηναλλάπιον τῷ διανοιαν κόσμῳ τῷ πλάστῃ, ἡ χρείας εὑνέκει. λέξεως ἡ χῆμα ἐστιν σκηναλλάξις τὸν ἔθεικατέ πινα πλάστιν κόσμῳ, ἡ χρείαν οὐδὲ παρέχυσταις λόγοις. ἀλλὰ γάρ τὸν ὄρεσμὸν δύποδόντες, φέρει καὶ τὸ κατ' ὄνομα τὸν χημάτων διατελευτοῦντο. πάντα τὰ τῆς σκηνοίας καὶ τὴς λέξεως χήματας καὶ τέσαρες τρόποις γίγνεται τοις αἵτίας. καὶ ἐνθανεῖ, καὶ πλεονασμὸν, καὶ μετάθεσιν, καὶ καὶ σκηναλλαγήν. δέκτεον ἡ δύποδος τὸν λέξεως χημάτων. τὸ ζίνυθον σκηνοίας εἴδη τείσαι. αἰσιώδειον, δύποδον, ἐπλευψία. τὸ πλεονασμῆσθη ἐνθεκατανθελογία, δίπλωσις, ἐπαναφορά, ἐπανάδοσις, ἐπανάληψίς, φείφρεσις, θήριφρεσις, παρονομασία, ἐπεξήγησις, θημονή, θήτασις. τῆς μετάθεσεως εἴδη τέσαρες. ὑπέβατον, αὐταρεφή, ωφέληψίς αἵτίας, ωφεπίζουσις. τῆς ἡ σκηναλλαγῆς εἴδη ὅκτω: ἐτερογήμης, ἐτεράειθμον, ἐτερόπιλῶν, ἐτεροχημάτιον, ἐτερόχειρον, ἐτεροφεύσωπον, δύποδεφή ωφεσώπα, καὶ αὐτορεφή. τὸν τῆς διανοίας χημάτων, η δύποδω-

πησίς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΟΜΟΙ ΦΙΛΟΦΟΡΙΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΜΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΙΡΗΝΑ ΘΑΡΗΗΤΗΣ

E.Y.D. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

πησις καὶ ὁ Πριγοχασμὸς τῆς ἀνθείας εἰσί. πλεονασμῷ ἔξιτο χήματα: τεφδιόρθωσις, Κριδιόρθωσις, τεφραζάλψις, τενάλψις, διατύπωσις, Κρυμονή. Δεῖς ἡ Κημεώσασθαι, ὅπτατων τῷ χημάτων τῷ τῆς διανοίας τῷ καὶ πλεονασμὸν ζήν έμπιστοις διπότης λέξεως, πλευραλγύς πλεονασμῇ τηι ταυτολογίας. ή τῷ καὶ ένδειαν μόνον εἰς Θ. ἐμπίπει, ή ἔλευψις. καὶ ὃ μετέδειν πάλιν ἔξιτο τῆς διανοίας χήματα: τεφσωποποία, ή θοποΐα, μικτὸν, ἐρώτησις, πθύσις, διπόκευσις. καὶ σκαλαγκωὶ χήματα τῆς διανοίας τέωσαρεν εἰρωνεία, διαπόρησις, διασυρμὸς, ή διπορεφή. Τοσαῦτα μὴν τοῖς χημάτων ρηθευκῶν. ἐπεὶ δὲ οὐ τὸν γάτως ρηθεύειν έτέλονται εἰδέναι χεῦθαδ μεθόδῳ διενότητ Θ., ἦτοι οἰκονομίᾳ Κριτιδειότητ Θ. τεχνικῆς, ή παύτα γράφειν δεόντως ή τεφσφυῶς, αλλὰ μὴ τενάλησσεν τὲ καὶ φύρειν τούτους εἰδὼς ἀκεβῶς διδάσκειν διενότητα, αλλ' οὐ καθ' ἐρμογύλων τασσοχεθέντα διδάξαι δεσμωτηρίον, μηδαμῷ* τενιπατήν τηλε τασσόχεσιν, περισποιησάμενον νενοσηκέναι τὸν λίθαργον. διενότητ Θ. μέθοδος οὐ εἰδέναι πᾶσι χεῦθαδ καὶ δεῖ περιουμένοις.

οις, δηγήσεσιν, ἀγῶσι, καὶ Πτιλόγοις. ποίας οὐδέ-
αυτούς, ἐν ποίῳ εἴδει τὸ λόγον. καὶ ποίας ἔννοίας, με-
θόδοις, λέξεσι, φήμαισι, καὶ λογισμοῖς. καὶ ἐν ποίῳ τῷ
προσώπῳ καὶ πράγματι. δεῖ γὰρ εἰδέναι τοις τάχιστοις
διαφοραῖς, καὶ προσφυγοῖς σὺν λόγον εἰσάγειν. Ιαῦ-
τα διδάσκουν εἰδὼς αἰειβῶς προοίμιον ὅτε καὶ ὅπω,
καὶ ὅπως καὶ οἷον θεάσθετον, καὶ μέχρις ὅτου δέοντον πλα-
τυνεῖται. καὶ τὸν τοῦ δυστοποιοῦσαν προσθέτον
ον. καὶ τὸ μηδαμῶς. καὶ τὸ χρεών χρῆσθαι προκαταστάσει
καὶ δηγήσει. καὶ τὸ μὴ μόνον τοῦ διασκεδασμοῦ, ἀλλὰ
μηδὲ δηγήσασθαι. τοῦτο δέ τοι διατίθεται τοιούτοις
τελείᾳ τοῦ αδεμάτιον, καὶ ὁ γεωμέτρης τοῦτον καὶ τὸ
σάρκαδεων γράφει ἐφαίνεται τὸ τούτον χρηστικόν, καὶ λοιπὸς
ἄλλος χορὸς ῥητόρων διανύμωται. τοῦτος τάχιστος,
καὶ τὸ δέον ἐστὶν αἰγανίσασθαι, καὶ ὅπως, καὶ μέχρι πόσον, καὶ
τὸ μηδαμῶς, καὶ τὸ Πτιλογίσασθαι, καὶ σίσις φήμαι-
σιν ἐν ποίῳ εἴδει καὶ μέρει τὸ λόγον χρῆσθαι χρεών, εἰδὼς
αἰειβῶς διὰ τοῦτο τὸν διαδεξίτος, νωρὶς τούτον τὸν
γεράματα καθάρισμα, σὺν κατεκομψύσει καὶ βδελυ-
φάς, οἵ τις τοῦτον τὸν διαδεξίτον τὸν τερτέρον εἶναι νομί-
ζεται, μεράκυλίοις αἰμάσως τοιούτου λαχύρωσι.
ἀλλ' εἰ προγραμμάτων μέχρι τοῦτο μεθόδος
δεῖνο-

δεινότητ^Θ τις πᾶσαν ῥιζεικῶν πέοβιβάσαν-
τες διεύσαιμιν: Φέρεν καὶ τάτων πνὸς ὁ εὐσμὸς ὑμῖν
περιθεδόντες, καί πινακετεοφε, βραχέα τερψτάτης
πέοσε πεπόντες, μεγάλως τις λυσιέλαν^{*} φέ-
έχειν δεδυτηρίδα^{*παρέχειν ἵπ-} παρά.
τούτων ῥιζεικῶν πέοσε κεθέσεων λέγον λειπὸν κα-
ταπάσσωμεν. ἀλλὰ θύνει μὴ ῥιζεικῆς ὁ εὐσμὸς καὶ
καθολικῆς ῥιζεικῆς πέογυμνάσματ^Θ, οἴδατε.
τάσις δὲ ἐστιν ἀμφισβήτησις λεγεικὴ καὶ ἐκ μᾶς
φορίσεως χαρακτηρίζομέν των ἐν τῷ πολιτικῷ
(ητήματι καιμάτων, καθ' ἡνὶ διαίρεσις γίγνεται)
τῶν κεφαλαίων τῶν εἰς πίσιν κομιζομάτων. δύρεσις
ἐστιν ἔπινοια νομάτων ἀρμοδίων τῷ ψωκειμήῳ
πέάγματι. καὶ ἄλλως νομάτων καὶ ἔπιχερμάτων
φειέχων δύποείαν ἀρμοδίων τῷ ψωκειμήῳ
πέάγματι. ιδέα ἐστὶ ποιότης λόγχαρμόδι^Θ τοῖς
ψωκειμήοις πέοσώποις τὴν κατάτε-
έννοιαν καὶ λέξιν, καὶ τις ὅλως τῆς ἀρμονίας διαπλο-
κίω. μέθοδ^Θ ἐστὶ διοίκησις καὶ ποιὸς χημαπομὸς.
ἔξαιρέτως φέτις τις ἔννοιαν, καὶ τάλλα. ἢ τάξις δύ-
τακτος πέος τὸ οἰκεῖον συμφέρειν οἰκονομεύμένη. καὶ
ἄλλως, μέθοδ^Θ ἐστὶ πέόπ^Θ ἔπιστημονικὸς οὐ πῶς

12. SYNOPSIS RHETORICÆ.

δεῖ τὰ νούματα ἔξαγεν: διὰ ποίων πλώσεων, ἐγκλίσεων, μαθέσεων, χημάτων, προσώπων, καὶ τῶν ὅμοίων πόρρωθεν αἴσχεας ή ἐγγύθεν. Ἐπεικῶς ή παρόρησία. ή ποιου πάθους ή θρό. καὶ καθ' ὅσας τεσπάς ή Φύσις τε φωνεὶς πεστρέψει). προοίμιον ἐπί λόγου τοῦ φυσικοῦ συνάζων τὸν ακροατικὸν εἰς ταῦθις παθέσεως, καὶ οἰκείως τὸν ταῦκείμιον λόγον διαπεισ. διήγησις ἐστὶν ἔκθεσις τῶν ἐν τῇ ὑποθέσει πράγματων, η ἀυτὸν τὸ πρᾶγμα, οὕτι συνέτηκεν η ταῦθεσις. ἀγών ἐστι πίστις καὶ δύστελλις τῶν οἰκείων καὶ φαλαῖτων, λύσις δὲ τῶν τούτων αὐτοῖς διὰ πράγματων καὶ ἐργασιῶν, καὶ ἐνθυμητικὴ γνομὴν. καὶ φάλαιον ἐστὶ μέρος λόγου δύστελλον ἔχον τοῦ φυσικοῦ πράγματος ἐκ νομάτων καὶ πριχείρημάτων συγκείμινον. πριχείρημά ἐστιν πρινόμια, ὁ φυσικοῦ συνάζων τὸ φυσικείμιον ζῆτημα, η λόγος ξεῖνος τοῦ φαλαμβανόμενος τοῦ δύστελλον τῶν ταῦκείμινων. ἐργασία ἐστὶν αἴφομοίωσις τοῦ πράγματος τοῦ φυσικοῦ μήκους πριχείρημα. ἐνθυμητά ἐστι συνετελεμήμος ρήσεων συλλογισμὸς ἀτελής. καὶ ἄλλως, τὸ τοῦ φυσικοῦ μήκους πριχείρημα οὐ μπέσεσμα. ἐπ-

ενθυ-

ενθύμημα δέ επινόειν καὶ τῷ αὐτῷ περιβλήματι δι-
πλῆ συγκεκρικὴ θύτασις, φειδοτέραν δρυμύτην
χαριζόμενη τῷ οὐδικούματι. Θύτης λόγος
θύτης πεφρυμέναις ταῖς δύο δείξεσιν, αἴθροισμὸν
πειραγμάτων καὶ ιθῶν καὶ παθῶν φειέχων· οὐδὲν
σις κακώμιστῶν ήγων ισμένων. καὶ ἔτερως οὐ μο-
ναχῶς θύτης πεφρυμέναις πάντα δείζονται· αλλ' ἐσ-
τέον θύτης φειτά. ταῦτα καὶ τὰ ἔρμογχρύτεχνα
λογίαν τὰ πᾶσαν ρηθευκέα φειέχασσαν διάδα-
μιν, σωστικώτερον οὖτε θέμετα, φειδέντες βρα-
χέα πιάτα, καὶ τούς δεισμάτας. Φέρε δὴ καὶ τὸν Θεοδέκτην
φασπλίτην, καὶ τὸν τεχνογράφον μινκίνην,
οὐ ἔρμογχρύτην οὐ Κοφιστὸν σμιασύρει, καίπερ τὰ πᾶ-
σαν ρηθευκέα διεύαμιν οὐδὲ καὶ θάψίν σφε-
τεεισάρμενος οὐδὲν οὔμως θάκερβωσας εἰστέλλεται,
αλλὰ φειδοστοσάρμενος νευοσικέναι τὸν λιθαρ-
γον, ὡς αὐτὸν μὴ τὸ φειδόδος σεινότητα γρά-
φων, καὶ φαντὶ αὐτίνης φανείτως οὐ καταλήψε-
ως οὐδέποτε πάλιν θύτημάτερον ταῦτα φειλη-
ψόμεντα. *Ιακωνὸς οὐδὲ φησικέντος οὐ τεχνογρά-
φος φύσεως θείας μετεργηκώς, καθάπερ φειτά
τα καὶ Θεοδέκτης, οὐλίγοις πάντοις ρήμασι τὰ

πᾶ-

^{*Μικρασιατικός}
^{ιο. μαζ.}

πᾶσαι ῥήτορικαι τελέατε δύναμιν, εἰπὼν ἔργα
*τελέατος οὐδὲ πάντα τοῦτο. ῥήτορος εἶναι, δύρεσιν, Τάξιν, οἰκονομίαν, μητροσύνην,
πάντα τοῦτο. πάσχεισιν, ἐρμηνείαν. δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα πνὸς τῶν τετελεθερωτῶν τῆς ῥήτορικῆς ὁ προκείμενος
 λόγος εστί. καὶ εἰ ὅλην, ἢ μέρος τοῦτος, εἴτε προμητάσματα. εἴτα διέρειν τὰ ἐκάστω τάττων ἀρμόδια ἢ παρεπόμματα: προοίμια, διηγήσεις, κεφαλαῖα, ἢ τοις ἀγῶνας, ἢ ἐπ' αὐτοῖς ἡπιλόγους. καὶ Τάξιν τάττεις τηρῆσαι: καὶ οἰκονομικῶς ἢ δεόντως, καὶ προσφυῶς ταῦτα ἀπαντανάκλανται λόγῳ Τέλεσθαι
 γεῖν. οἵοις τοῖς χαρακτῆρσι, καὶ ποίαις ἴδεασθαι
 κατοντῶν μερῶν καὶ εἰδῶν, ποίαις συνοίαις, μεθόδοις, λέξεσι, καὶ χήριασι καὶ λειποῖς. πάντα δεῖ τοῖς
 τέσαρσι τοῦ προοίμιου μέρεσι χειράδες, καὶ τῷ μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ ποτὲ· καὶ πάντῃ τῷ λόγῳ τοῖς τέσαρσι μέρεσι; καὶ πῶς, καὶ μέχει πόσα δεῖ ταῦτα ἀκριβέστεν. καὶ τοῦ τάττων πναπαρορᾶν. ὅπη μὲν τὸ προοίμιον, ἐτέρωσε δὲ τοὺς διηγητοὺς: ἀλλαχθὲν ἢ ἀγῶνας, ἢ
 ἑτέροις ἢ τὸν ἡπιλόγον. προτέττεις ἢ τὸν ῥήτορα
 τὸ χεὶτὸν λόγον αὐτανθαίειν αὐταντοκοντά, καὶ πάσχειν εἰς τῶν προκειμένων Τάξην καὶ πάθη
 καὶ λόγῳ καὶ χήριαπι, ὡς ὁ διαμόνος Θεοῦ ὄμηρος. καὶ

έρμηνέαν πάντα καλῶς, ὡς δύποικοι μεῖδες τέων λέξιν, πάντηθό, καὶ πάθό, καὶ πεῖγμα, καὶ λεγόμενοί τε καὶ συφρεζόμενον. έρμηνέας οὖτε φερεσιώς λόγυτέων αρεστρεται, αὐδολέγω τῶν ἔχημαν συμμάν, καὶ αἰνιγματωδῶν λόγων, καὶ τῶν καὶ μίμησι γεγραμμένων, αἴσαφοιράφων θνῶν, ή μακρογόρων. ἐν τάξις γέδρετή γίγνεται τὸ λόγυτέων κακία. αἴ τοι τῆς έρμηνέας τὸ λόγυτέων αρεστρεται, μᾶλλον τοῦτο διδασκαλικὴν ισοεικὴν μεθετίκασιν αἴστε. Σαφίνεα, συμβούλια, πθανότης, ^{*κατισθίαντο} ισ. μάτ. μεγαλοπέπεια. ὡς ισοχρότει καὶ έμπεδοκλεῖ, διονυσίῳ, φιλοσοφέτῳ, ιαμβλίχῳ, καὶ πᾶσι παλαιοῖς, καὶ τοῖς σοφωτέροις τῶν νέων δόκει, καὶ τῷ έρμογένει ἐν ταῖς ιδέαις. Οὗτοι ονομάτων γένεσις ελληνισμὸς, νεωτερεκόνεστιν, ὅντις η Σαφίνεα σὺν μυειολεξιῶν καὶ Σαφίνεισμῷ γίγνεται. Εστι τοις οὐρανότητοις καὶ τῷ κάλλισ. Η συμβούλια τοις μεγαλοφυίας ἔργον τρίτροπο. Η πθανότης τοις λέχνης περιφέρει. Τὸ σῆμεγαλοπέπεις τὸ πολυμαθίας εστί. καὶ αἱ παρέξεμογένει σῆμειδέαι εἶποι, τὸ σῆμεν ἔτερον σῆματον, ή ὅπις σῆμα τὸν ριζοεικὸν λόγον θάστεαστερεταις έχειν ταύτας. καὶ σημειότηται οὖτε περίπασαι

C έκδιψω

ΕΡΓΑΣΤΗΡΟ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΗΜΟΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΗΜΟΝΑΣ

ἐκάστῳ οἰκονομίᾳν καὶ μεταχειρίσταιν. ἡ σαφίωσις γὰρ
καὶ τὸ κάλλος ῥητορικὴ λόγος κακαλλωπομένου
δηλώσις Σαφίωσις, ἀλλ' οὐκ ιδεώτας καὶ αἰκαλλώσις.
ἡ γοργότης δὲ, σωθρία παύτως εῖσι. τὸ δὲ θέατρον καὶ η
σλήθευσι τὸ πθανόν λόγον ποιεῖσθαι. εἰ γάρ μὴ φερο-
φυῖς οὐ μιμοῖται τὸ θέατρον, καὶ τῇ ἐμφάσει τὸν αἰλοῦθον
λόγον χρῆσθαι τοῖς φεισαίκοις, καὶ τοῖς θητεικέ-
σιν ἔποιοις, καὶ τοῖς δισαίκοις χήραισιν, ἀλλ' ἐν-
απίστατα ἀκριφέροις: οὐκ αὖ πιθανὸς δύξειε ῥή-
τωρ. τὸ μέγεθος δὲ ὅπιταύτον εἰσ τῇ μεγαλοπε-
πείᾳ, οὐδὲν αὐτερεῖ. ἡ δεινότης δὲ, ὥσπερ ἔφη Πομπός,
τὸ εἰς τὸ δέον τάχτης πᾶσι χρῆσθαι. τέος αρετὴ δὲ εί-
ται ῥητορικὴ λόγος, Σαφίωσις, σωθρία, πθανό-
της, μεγαλοπεπείᾳ. καὶ ἐπ' αὐταῖς η δεινότης, τὸ
τέχνης τὸ ἀκριβούργον. ὁράτω γάρ τὸν πᾶσι ὁ βαλό-
μενός τοι τιμέτων βίβλον τινὰ μερικὴν χρονι-
κήν, περιβούπιον μὲν, οὐδὲ τὸν τέος αρετὴν τῆς διηγή-
σεως ἔχει ῥητορικὰς δύεταις, καὶ συνὶ αὐταῖς ἐπει-
τατικὴ δεινότηται καὶ ῥητορικὴ γράφονται διὰ τὴν ἐρ-
μαϊκῶν αἵρεσιν, ὃν οὐ φάσις λέγει διαδημόνται, καὶ
διὰ τὴν τελεοχερήμενων σκείνων αἴρεσπιτόν, οἷς Ἰσο-
χερέστης, καὶ Λυσίας, καὶ Δημοσθένης, καὶ οἱ ὄμο-

χρέοναι τάτωι, καὶ μετ' αὐτοῖς ὅλιγοι θύεσθαι
μονάρχες, ἀλλὰ μὴ τῷ Θεῷ αὐτοῖς καθάρισται
τὸ πᾶν αἴτη, καὶ τῷ κόστῳ ἐναμβρυνόμενα, καὶ οἱ
ἄλλοις ὁ σύν^Θρύτωρ φιστήσανται, καὶ ταῖς σφῶν πάντας
λαζαρίσουσι^{*} εἰδογκυλόμεθα. Μετὰ τοῦτον δέ
θως Βελδουμίδης μὴ τὸ παίτη δίκαιον εἰδογκυλόμεθα.<sup>* εἰδογκυλόμεθα
ταῖς σφῶν πάντας</sup>
Βενταλέας βλάπτεις, ἀλλὰ καὶ τῷ θητεικῷ θεοσκεψώ-
μένος σώζεις.

Τὰ θητεικά λαμβανόντα γένεται τῷ
έξι θεισαλικῷ.

Μεγαλεγοίσινοι Βυζαντῖοι, καὶ δέονταί καὶ αφανισθεῖσι.
τὸν ιδμὸν ὀρύζανται.

"Αλλως εἴη μὲν ὁ ὄρυξ πολλοῖς πολλάκις ἐν μέρει =
παιδίας καθέστηκεν.

Καὶ ταῦτα σομφῆς ζήσης τῆς γῆς ταύτης καὶ τοῦ
χαυνώδης, ἀλλ' οὐχὶ πετεχόδης καὶ τεγμανώδης.

"Αλλ' οὐδὲ χαμών ἡμῖν ἐνοχλεῖ συσέλλων τὰς καταστάσεις
χειρεῖς τῷ ὄρυασθαις, ἀλλ' ἔστιν.

πρώτον. "Εἴ τε ὄργανοις σιδηρέσις γενσώμεθα ποὺς δύ-
καιοցν πάταξιαν.

αττίκη. "Ινα μή οἱ πολέμους διαβαίνοντες δὲ ἔκείνυ τοῦ
ἰδιμούτη[των] τὰ ημέτερα.

Αἰ ἔργασίαι λαμβανόν^{ται} ἐκ
τότων.

παράδοση. Καὶ γὰρ ὁ Ξέρξης παλαιόποτε Τιτάνα κατεργά-
μισεν ἔργου, ὅθεν καὶ τὸν αἴθω μιώευξεν.

παραβολή. Όρατε, ως ἐκάστοτε καὶ χθόνια ζῶα, καὶ πίνακε
ὅρευξιν ἔργαζον), καὶ ὁ μὴν ὕρης κολάπτες δρύας.

παρατίτιον. Μῦς δὲ τῷ γῆν αὐταχώννυσι τὸ καμνότερον, καὶ
μύρμηξ.

μάζα. εἴπερ γὰρ καὶ μέγα Τιτεγον, ἀλλ' οὐκ αἰθέρατέ-
μνομεν, οὐδὲ γεωργοῦμεν αἴρεσθαι πέρ αὐτῷ πίνην
τυγχαίνον δυώμαν.

πτον. ἀλλ' ἔμμετρόν ἐστι πέπος τῇ ήμετέραν αἰσθαλογίαν.

πλαττόν. ἐλάττονές εἰσι Μιλήσιοι, ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτοὶ τε-
τλημάκοι τὸ Τιτάνιον ἔργον, καὶ εἰς πέργες φύξεντες.

Ταῦτα θυμητά τοῖς τίμεξι τοῖς εἰσαντικῶν.

Καὶ

Καὶ μὲν ὁ Ξέρξης, καὶ οἱ Πέρσαι, τὸ μεγαλουρ- ^{αστραπήν}
γοὶ, τὸ δὲ καυντρυγοὶ, καθάπτεις Βυζαντῖοι.

Εἶτα καὶ τὸ ἔργον δύτελες καὶ τὸ πιδάνον ἐν αὐ- ^{τῷ γηραιῷ}
δράσι καθέστηκε.

Καί τοι γε σκεῖν Θεοὺς μὴν πέρσης κενοδοξίᾳ νικώ- ^{αίσια}.
μή Θεοῦ: ήμεῖς δὲ, ίνα τὴν ἔφοδον τῇλε ἔχθρῶν δύπο-
κρυστάψετε.

Κακεῖν Θεούς οὐδέγανοις τυχὸν ἴχυροις: ήμεῖς δὲ τούτοις.
πολυχαείᾳ, καὶ σιδηροῖς οὐδέγανοις.

Ἄλωτε καὶ χειμῶν Θεούς καὶ Θεούς ὡρυξε, καὶ πο- ^{χειμῶν}
λέμε τυχὸν θηριευμάτων: ήμεῖς δὲ τούτοις.

Κακεῖν Θεούς μὴν ὄρθος λιθῶδες: ήμεῖς δὲ γῆν ^{χρήσιμον}.
ψαμμώδη.

Τὰ ἐπενθυμήματα ὀμοίως ἐκ τῆλες
ως εἰσαίνειν.

Οὐδὲ τῆλμαζόνων αὐτῷ πολέμων καθεισώτων, ^{αστραπήν}
ὅμως ἐνεκαὶ πλεονεκτεῖν θηριχαίρει τῷ φωλότα-
τε: ήμεῖς δὲ τὸ δένος τὸ τέλμα ζημιωθῆναι τὸ ήμέτερον

20. SYNOPSIS RHETORICÆ

Ἄτταν κόπον ὑποστησάμεθα;

περγμα.

Εἴτα ἀκεῖνῳ μὴ μεῖζον ἡμῶν ἔργον ἐπεχείρησεν: ήμεῖς δὲ τὸ τάλαχιστὸν ὑποστησόμενοι;

τρόπ.

Ἐκεῖνῳ τέ φιλάρεγον γνώμην ἔχων αὐτίκα
διεμποδίζει: ήμεῖς δὲ ἔχοντες ἐλυθερίαν τεχέως
τελέσωμεν.

πίστ.

"Αλλως εκακεῖνῳ μὴ ἡ δύοδημίᾳ καὶ δύο-
σίᾳ τῇ μαίαν γκαίων τυγχανών, ήμεῖς δὲ ἡνδημῆ-
τες οἴκοι.

καθ.

Κακεῖνῳ μὴ τὸ χειμῶντο ἐμποδίζόμενῷ
οὐκ ἕνεκεν τὸ τέργον ραδίως: ήμεῖς δὲ ἔαρῳ ὄντῳ
αἰνύσωμεν.

αἰτια.

Καί τοι γε ἔττῳ μὴ, οὐατοῖς ἀλλοτρίοις ἔπιθη-
ση χάρεσκα: ήμεῖς δὲ, οὐατοῖς ημέτεροι φιλάρε-
γμενοι.

Τέλος σὺν θεῷ.

Δανίδη

E.Y.A της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

**Δανίδη τῷ Εὐελίῳ, αἵδηστοφωτέῳ, Μάξιμῳ ὁ Μαργύνιθος Ἀπειγός Ἐπίσκοπος
Κυθήρων, δὲ περάπλευ.**

Εόντια τῶν τὰς φύουσας σχέσεις τῶν τοῖς σοφίᾳ συμβαίνομέν ταις πάνταις καλῶνται, Εσχέλεις, καὶ οὐχα, οὐσα γε ἐμὲ εἰδέναι, μὴ αἴπαστον ἀντῆμενον θεῖον αὐτοῦ συνέργειαν, καί ποτε αἱ Λῆπται τὸν συμβαίνειν ὄντα μὲν φάνταστον θεῖαν καθέστηκε, εἴτε τὸν μετέλους πεντάκιον αὐτοῦ συνέργειαν θεῖαν φαντάσται, εἴτε καὶ τὸν εἶται

φάνταστον μὲν ψευδόνυμον, μὴ μῆλοις πάσοις αὐτοῦ λαζαρῖσαι, μέτακτρούτην Σα. ἀντὶ σὲ πρεσπώντες τὴν οὐρανὸν καὶ αὐτῶν, καὶ εἰ αἴλοσθατὴ Διάφορον τὸν, ὅτι μάλιστα εἰπεῖσθαι γενέσθαι μενον: Πᾶν Σοφῶτες καὶ καλῶνται γενέθην περομοστάχυν Λεοντίαν τὸν τάντοις οὐτας εἶπαν ισχάτοις αἴπαχθσις καὶ μέχρεις οὐρανού διακομίσαντο. αἴδιόπιστος δὲ διάπινος οὐτόπι, οὐτε καὶ Σοφίας τῆς οὐλιας ηδὲν αὐτοποιόντος), καὶ οὐτε καὶ αἴρεσθαι εἰπεῖναν, μὴ εἰ μετελεῖσθαι αὐλιαν αὐτοστικτήντο. αἴλοσθατὸν τὸν οὐρανὸν τῆς σῆστος σεμνοτερικότερος αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν μικρὸν Διάφορον Σοφίαν συνεπιμελετήσας γενέσθαι μενον. οὐδὲ γάρ οὐδὲ οὐρανὸς ἐκεῖνος, φίλια ποιῶν, καὶ τὸν αὐτὸν οὐδετελέσθαι, αἴστιρος σιδητομόστης οὐκ αἴλοσθατὸν δὲ εἰκάσιαν μετέχειν τὸν οὐρανὸν Σοφίας φίλιας παρενειρόμενον. οἱ οὖτε εἰκάσιας θάντον τὴν ψυχὴν παθημάτων εἴπαν τὸν εἰρηνάρχην, δόγμα φιλέσοφος οὐλιανελέσθαι: καὶ ψυχὴν Σοφίαν τὸν γενέφορον παθητικότερον, φαινεῖσθαι τούτην. ἔγειρην τὸν οὐρανὸν εἰς οὐρανούς φατί τὸν λέοντα, καὶ Σοντῆ προσκλείει, οὐτοῦ δὲ Κροῖσος οὐτε χρυσοῦ οὐτε καυχήμενος, καί γε καὶ Σωασμάτισθαι τῷ λοιπῷ, εἰ μόνον τῷδε οὐρανῷ Σοῦ φιλοφρόνιος γατελούρδην θελεύθερον, ήτο, τε εἰτρυφάντος οὐτοῦ Σοῖς γενέματοι, καὶ αὐτοφατωτοι συγγενεμάται σοφῶν αὐδρῶν εἰπικαρπήσθαι τούτοις ἐκδιεσιν, τὰ τῆς Σοφίας παρεκκλιθεῖσι γάγγιμα, αἴτεροι μὲν παντὸς εἰου εἴναι θυμηρέτερον κίκεν). εἰδὲ Σοι τούχειν καὶ οὐρανὸν αἴτιοι εἰστρέψωσι εἰκότερον φασι εἰ τῶν εἰόντων αἴτιοι φιλοτιμήσασθαι τούτην αἴτιοι εἰδότερον φαδι: Θετίον τὸ λόγον θὰ διωτέοι Σοι κελέυσατο εἰς πρεσπέτην Σορδμ. οὕρωρδμαν μενον: Διάφορον ψυχῆτην καὶ σοματικόν αὐδρῶν φιλέσται, (εἰπεῖδη καὶ θεοκαθαρρήν αὔραιότητος εἰπεγγελίας, καὶ λόγον οὐποίησι) καὶ Σοφάταις.

*Εὐετίθειν, ἵκανον βαζάνων οὐδέποτε γενέθη, πατέτησε φανταστικόν τῆς οὐλιας τῆς συντῆρος οὐρανού.

